

Arrest

nr. 339 151 van 9 januari 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. MBOG
Jozef Buerbaumstraat 44
2170 MERKSEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 24 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal van 9 december 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 7 januari 2025 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 oktober 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 november 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. MBOG.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Verzoeker werd in het bezit gesteld van een Frans visum C geldig voor 15 dagen tussen 15 november en 15 december 2023 (VIS). Verzoekers paspoort was geldig van 3 oktober 2019 tot 2 oktober 2024. Verzoeker kwam België op 7 juni 2024 binnen en diende op 21 juni 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 9 december 2024 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 9 december 2024 verzoeker ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 21/06/2024

Overdracht CGVS: 18/07/2024

U werd op 7 november 2024 op het Commissariaat-generaal gehoord van 10.06 uur tot 12.55 uur. Het persoonlijk onderhoud vond plaats in het Engels.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te hebben en te behoren tot de Esan etnie. U werd geboren in Edo State, en woonde bijna gans uw leven in Benin City, Edo State. U bent ongehuwd en hebt een zoontje met W.O. Beiden wonen nog in Edo State. U werkte twee jaar in een magazijn, vervolgens was u sinds 2019 werkzaam als kapper in Edo State.

In september 2010 bracht een vriend genaamd O., die later lid bleek te zijn van de Black Axe, u naar een verjaardagsfeestje van een kennis van hem. Eenmaal ter plekke in de feestzaal, gingen de lichten uit en werd u geblinddoekt door de leden van de Black Axe naar een plek gebracht waar u geslagen werd en een initiatieritueel moest ondergaan om lid te worden van deze groep. U werd er gedwongen om een eed af te leggen. De leden van de Black Axe dreigden u te doden indien u dit weigerde en het geheim van de eed zou doorvertellen.

Na een paar maanden, in 2011, merkte u dat de activiteiten van de Black Axe gewelddadig waren en wou u de groep verlaten. De leden van de Black Axe bedreigden u opnieuw met de dood. In 2022 gaf u opnieuw aan dat u de groep wou verlaten, waarop u bedreigd en fysiek aangevallen werd. U werd naar het ziekenhuis gebracht en verbleef daar een tijdje. U vertrok vervolgens naar Lagos, waar u een 'agent' tegenkwam die u uw reis naar Europa regelde.

U verliet Nigeria op 17 november 2023 en reisde via Ethiopië naar Frankrijk. Daar verbleef u tot 7 juni 2023, tot u diezelfde dag nog in België toekwam.

U diende op 21 juni 2023 een verzoek om internationale bescherming in. Bij terugkeer naar Nigeria vreest u vervolgd te worden door de leden van de Black Axe omdat u zich terugtrok uit de groep.

U legt geen documenten neer in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u niet het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dienen volgende bemerkingen gemaakt te worden over uw paspoort.

U verklaarde voor het CGVS dat u een Nigeriaans paspoort in 2019 had aangevraagd, maar dat het gestolen werd in Frankrijk (CGVS, p. 4). U verklaarde vervolgens dat u geen aangifte had gedaan in Frankrijk, geen bewijs van de diefstal had en ook geen kopie of foto van het paspoort kon tonen (CGVS, p. 4). Het is opmerkelijk dat u zo'n belangrijke reis maakte zonder kopie of foto van uw belangrijkste identiteitsdocument, en dat u bovendien geen aangifte deed toen het gestolen werd.

Daarnaast kon u ook niet verklaren waarom u dit paspoort had aangevraagd. Zo stelde u eerst dat iedereen dat normaal gezien doet op een bepaalde leeftijd omdat er altijd naar gevraagd wordt, daarna zei u echter dat u het had aangevraagd omwille van het probleem dat u had (CGVS, p. 4). Opmerkelijk daarbij is dat u pas vier jaar na de aanvraag van het paspoort in 2019 vertrok, namelijk in 2023, en dat u de visumaanvraag pas op dat moment indiende (CGVS, p. 4). Bovenstaande doet vermoeden dat u zaken achterhoudt voor het CGVS.

Uw laattijdig vertrek uit Nigeria, alsook uw laattijdige asielaanvraag in Europa is tevens niet in overeenstemming met uw vrees voor vervolging door de Black Axe.

Hoewel u in het persoonlijk onderhoud verklaarde dat uw problemen met de Black Axe al een paar maanden na toetreding tot de groep begonnen, in 2011 (CGVS, p. 7), verliet u Nigeria echter meer dan 10 jaar later, op 17 november 2023 (CGVS, p. 6). Indien u werkelijk een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op

het lijden van ernstige schade zou hebben, kan worden verwacht dat u zich zo snel mogelijk aan de situatie had onttrokken.

Het feit dat u vervolgens zes maanden in Frankrijk verbleef zonder asiel aan te vragen, is tevens een indicatie van uw ongeloofwaardig relaas. U kon hier ook geen afdoende verklaring voor geven. Zo stelde u dat u niemand kende in Frankrijk en dat u vreesde dat de Black Axe hun netwerk in Frankrijk zouden contacteren. U verklaarde dat u daarom ver weg wou gaan (CGVS, 4, 6-7). Uw keuze om uiteindelijk naar een buurland van Frankrijk te reizen is dan ook merkwaardig.

Daarnaast zijn uw verklaringen over de manier waarop u geïnitieerd werd in de Black Axe niet aannemelijk.

Allereerst is het niet geloofwaardig dat u, afkomstig uit Benin City in Edo State, de reputatie van de Black Axe niet kende vooraleer u lid werd. Zo verklaarde u dat de allereerste keer dat u van de groep hoorde na het initiatieritueel was (CGVS, p. 12). Volgens de beschikbare informatie blijkt echter dat de Black Axe reeds decennialang actief is in uw thuisregio Benin City en regelmatig betrokken is bij dodelijke incidenten.

In werkelijkheid zijn culten zoals de Black Axe verboden en worden ze zwaar bestraft in Nigeria. Dit impliceert dat er over het algemeen weinig geweten is over de initiatierituelen van nieuwe leden. Om die reden zijn uw verklaringen omtrent de manier waarop u gerekruteerd werd niet geloofwaardig. Het is weinig aannemelijk dat een beruchte groep als de Black Axe zo weinig voorzorgsmaatregelen zou nemen bij de initiatie van nieuwe leden. Vermits u de mogelijkheid had om zich tot de autoriteiten te wenden, is het merkwaardig dat u na de eedaflegging zomaar naar huis kon gaan. Dit is des te opmerkelijker aangezien u de specifieke locatie van het initiatieritueel in Benin kon noemen, namelijk in Reak in Benin City (CGVS, p. 9).

Verder kon u weinig details geven over het initiatieritueel zelf, de eed en het feestje waar u naartoe was gebracht. Verschillende keren gevraagd naar wat het ritueel precies inhield, bleef u gewoon herhalen dat u werd geblinddoekt, geslagen en een eed moest afleggen (CGVS, p. 8-9). U gaf eveneens weinig details over de eed die u aflegde, u bleef slechts herhalen dat ze u zouden doden als u de eed zou verraden (CGVS, p. 9). Daarnaast bleven uw verklaringen over het verjaardagsfeestje waar u initieel aan deelnam vaag, zo kon u niet vertellen wie het evenement organiseerde en was u niet in staat om een aantal te plakken op het aantal aanwezigen (CGVS, p. 9). U legde tevens vage en inconsistente verklaringen af over uw activiteiten binnen de Black Axe.

Tijdens het persoonlijk onderhoud wekte u de indruk dat u vervolgd werd vanwege uw weigering deel te nemen aan de activiteiten van de Black Axe. U kon die activiteiten echter niet concretiseren, noch kon u verklaren wat u in al die jaren voor uw vertrek uit Nigeria gedaan heeft. Eerst gaf u de indruk dat u vanaf uw initiatie in 2010 tot het moment waarop u fysiek werd aangevallen in 2022 heeft deelgenomen aan de activiteiten van de Black Axe (CGVS, p. 7). Hierbij vertelde u dat de activiteiten gewelddadig en traumatisch waren en er veel doden vielen (CGVS, p. 12). Gevraagd naar uw positie binnen de Black Axe, ontweek u de vraag door te zeggen dat u niet echt een positie had, en dat alles onder dwang gebeurde (CGVS, p. 10). Opnieuw gevraagd naar wat u dan moest doen, antwoordde u dat ze u taken gaven wanneer u lid was en dat u bijvoorbeeld een oppositielid was waar u heen moest gaan (CGVS, p. 10). Concreet peilend naar een voorbeeld van zo'n taak, gaf u dat niet, maar verwees u naar de gevechten met rivaliserende confraternities of culten.

Meteen daarop stelde u echter dat u niet deelnam aan zulke gevechten (CGVS, p. 10). Opnieuw gevraagd om de activiteiten waaraan u niet wou deelnemen te concretiseren, gaf u het nietszeggend antwoord dat u geen lid wou zijn (CGVS, p. 12).

Daarnaast ontweek u de vraag over uw activiteiten tussen 2010 en 2011 door vaag te antwoorden dat u de organisatie niet echt volgde voor de activiteiten (CGVS, p. 10). Dit is opnieuw tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen dat u door de Black Axe werd bedreigd omdat u juist wilde stoppen met hun activiteiten (CGVS, p. 10-11). Ook is het onduidelijk wanneer u precies gestopt zou zijn met de activiteiten voor de Black Axe; de ene keer verwees u naar 2011 (CGVS, p. 7), terwijl u een andere keer naar 2022 verwees toen u fysiek werd aangevallen (CGVS, p. 10).

U verklaarde ook dat u zich soms verstopte tussen 2011 en 2022, maar u kon niet verder preciseren waar u dan precies onderdook (CGVS, p. 10). Uw verklaring dat u al die jaren problemen heeft gehad met de Black Axe is bovendien niet in lijn met uw eerdere verklaring dat u vanaf 2017 werkzaam was in een magazijn en vanaf 2019 als kapper (CGVS, p. 6). Zo stelde u eerst dat u bleef werken tot ze naar u begonnen te zoeken, terwijl u in het persoonlijk onderhoud verklaarde dat de problemen zich al vanaf 2011 voordeden (CGVS, p. 7). U gaf ook geen antwoord op de vraag of u gewoon bleef doorwerken nadat u de cult verliet (CGVS, p. 14).

U bleef ook vaag over het aantal keer dat de Black Axe u gedurende al die jaren bedreigd heeft.

Eerst verklaarde u dat u vaak door de Black Axe bedreigd werd (CGVS, p. 11). Meteen daarop zei u echter dat de echte dreiging was toen ze u fysiek aanvielen (CGVS, p. 11). Gevraagd naar het totale aantal bedreigingen in al die jaren, verwees u naar een totaal aantal van 5 à 10 keer (CGVS, p. 11). Tegelijkertijd gaf u echter een ontwijkend antwoord op de vraag om die bedreigingen te preciseren. Zo zei u opnieuw dat u de eed niet was nagekomen, en dat ze u gingen doden (CGVS, p. 11). U zei ook dat ze u zowel in werkelijkheid als telefonisch bedreigden, en dat u na een paar maanden of jaren veranderde van nummer en simkaart (CGVS, p. 11). Op de vraag of ze u nadien nog belden, antwoordde u positief, maar u kon niet verklaren hoe ze uw nieuwe nummer hadden verkregen (CGVS, p. 11).

Zoals eerder aangehaald, verklaarde u dat u in 2019 uw paspoort had aangevraagd vanwege uw problemen (CGVS, p. 4). Later zei u echter dat u in 2022 een visum had aangevraagd om dezelfde reden (CGVS, p.4). Het blijft met andere woorden onduidelijk wanneer uw problemen met de Black Axe zich precies voordeden.

Uw verklaringen over uw bezoek aan de politie zijn eveneens ongeloofwaardig. Immers, indien u leven echt in gevaar zou zijn geweest, had u meer inspanningen geleverd om de politie te contacteren, zeker gezien het feit dat culten zoals de Black Axe in Nigeria verboden zijn. U vertelde dat u naar de politie was gegaan nadat de leden van de Black Axe u een eerste keer hadden aangevallen en dat de politie zei dat u hen moest contacteren indien het opnieuw zou voorvallen (CGVS, p. 14). U hebt echter geen bewijs van uw aangifte en u hebt de politie niet meer gecontacteerd (CGVS, p. 14). Dat er niet werd opgenomen toen u eens belde, volstaat niet als verklaring voor uw handelswijze (CGVS, p. 14).

U kon ook geen afdoende verklaring bieden op de vraag waarom de Black Axe u nog zou zoeken vermits u zich terugtrok in 2022. Zo verklaarde u dat u gewoon wist dat dit zou gebeuren indien ze u terug zouden zien (CGVS, p. 15).

Ook uw verklaringen omtrent de structuur van de Black Axe zijn te vaag en te beperkt.

Uit de informatie van het CGVS blijkt dat culten zoals de Black Axe zeer georganiseerd en gestructureerd te werk gaan. Hoewel u verklaarde weet te hebben van de vele rivaliserende gevechten waaraan de Black Axe deelnam (CGVS, p. 7), is het opmerkelijk dat u na al die jaren slechts vier namen van medeleden uit de Black Axe kon noemen (CGVS, p. 13). Ook hun positie binnen de groep kon u niet kon toelichten (CGVS, p. 13). Gevraagd naar de hiërarchische structuur van de Black Axe, duidde u een van die vier leden, S., aan als leider, maar u kon hier verder weinig details over geven (CGVS, p. 13). U had verder geen idee van de huidige leider van de groep (CGVS, p. 13).

Ten slotte legde u geen documenten voor in verband met uw verzoek om internationale bescherming. U verklaarde te beschikken over foto's van de gevechten tussen de Black Axe en andere rivaliserende culten, maar deze werden tot op heden niet voorgelegd.

De informatie waarop deze beslissing gebaseerd is werd aan het administratief dossier toegevoegd.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker voert een schending aan van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Betreffende de vluchtelingenstatus.

De stelling van verzoeker aangaande zijn paspoort is plausibel. Het feit dat verzoeker een paspoort heeft zonder specifiek reisdoel kan niet als opmerkelijk weerhouden worden. Uit geen element blijkt dat het maken van een paspoort noodzakelijk betekent dat de betrokkene een reisplan heeft. De meeste mensen maken een paspoort klaar zodat ze klaar zullen zijn wanneer ze de komende maanden reisplannen zouden hebben. Het feit dat verzoeker vier jaar na het maken van het paspoort reisde, kan evenmin als tegenindicatie weerhouden worden. Een reis van Nigeria naar Europa vraagt veel meer dan het loutere beschikken over een paspoort. Verzoeker moet zijn reis zowel administratief als financieel voorbereiden. Dit kan jaren in beslag nemen.

De commissaris-generaal werpt verzoekers laattijdige vertrek uit Nigeria op. De commissaris-generaal stelde vast dat de problemen van verzoeker met de Black Axe in 2011 begonnen zijn, maar dat hij het land van herkomst pas in 2023 verlaten heeft. De problemen van verzoeker met de Black Axe zijn weliswaar in de loop van 2011 begonnen, maar de problemen waren in het begin nog niet van die aard dat hij diende te vrezes voor zijn leven. Naarmate hij evolueerde, begon het erger te worden, tot op het punt waarop het niet langer houdbaar werd. Verzoeker diende dan het nodige doen om zijn vlucht te organiseren, hetgeen nog veel tijd in beslag heeft genomen.

De bestreden beslissing stelde vervolgens vast dat verzoeker zes maanden in Frankrijk is gebleven zonder internationale bescherming aan te vragen. Dit is volgens de commissaris-generaal opmerkelijk voor iemand die vreest voor vervolging in zijn land van herkomst. Verzoeker is weliswaar gedurende zes maanden in Frankrijk gebleven zonder de internationale bescherming aan te vragen. Hij verklaarde tijdens zijn verhoor dat hij zich niet veilig voelde in Frankrijk. In België heeft hij het veiligheidsgevoel gehad. Het feit dat verzoeker zich niet veilig voelde kan misschien te maken hebben met het trauma dat hij opliep naar aanleiding van de bedreigingen en het geweld waarvan hij het slachtoffer was bij Black Axe. Toen hij in Frankrijk aankwam had hij nog steeds de indruk dat de leden van Black Axe niet ver weg waren. Hij heeft misschien een aantal maanden nodig om een nieuwe perceptie en gevoel te krijgen.

Verzoeker volhardt in zijn verklaringen m.b.t. het initiatieritueel. Uit zijn verklaringen blijkt dat hij niet wist dat zijn vriend hem naar de Black Axe bracht. Verzoeker heeft geen aangifte gedaan bij de politie omdat hij wist dat de politie hem daar niet tegen zou kunnen beschermen.

Het feit dat verzoeker sommige details niet kende over de werking van de Black Axe kan hem niet verweten worden. Het is algemeen geweten dat elk lid van dergelijke organisatie geen toegang heeft tot alle informatie. Hoe trouwer het lid wordt hoe meer toegang tot informatie. Verzoeker werd niet als een trouw lid gezien.

De commissaris-generaal stelde vast dat verzoeker vage verklaringen afgelegd zou hebben over de bedreigingen. In tegenstelling tot wat de commissaris-generaal beweert, heeft verzoeker duidelijk laten weten dat hij vijf tot tien keer bedreigd werd. Hij heeft ook duidelijk gezegd dat de eerste bedreiging plaatsvond na de eedaflegging. Ze hebben hem toen gezegd dat zij hem zouden vermoorden indien hij zijn eed niet respecteert. Indien bepaalde antwoorden onduidelijk of vaag zouden lijken, dan heeft dit te maken met het feit dat verzoeker het had over feiten die van meer dan vijf jaar geleden dateren. Het is normaal dat hij zich van bepaalde details niet precies herinnert.

De commissaris-generaal verwees tot slot naar het feit dat verzoeker de structuur van de Black Axe niet zou kennen. Het feit dat verzoeker de juiste structuur van Black Axe niet kende kan niet betwist worden. Er dient ook gepreciseerd te worden dat verzoeker geen trouw lid van de organisatie was. Hij had helemaal geen interesse in die organisatie. Hij werd naar daar gelokt en bijna gedwongen om de eed af te leggen.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisseren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Van verzoeker, die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en daarom internationale bescherming nodig heeft, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij bij zijn aankomst of kort daarna bij de

autoriteiten van het onthaalland een verzoek om internationale bescherming indient. Verzoeker is echter zes maanden in Frankrijk gebleven zonder internationale bescherming aan te vragen. De Raad treedt de bestreden beslissing bij dat dit afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn nood aan internationale bescherming. Dat verzoeker zich niet veilig voelde in Frankrijk, kan niet aanvaard worden. Waar hij de trauma's opwerpt die hij opliep naar aanleiding van wat hij heeft meegemaakt in Nigeria en stelt dat hij in Frankrijk de indruk had dat de leden van de Black Axe in de buurt waren, merkt de Raad op dat verzoeker nergens bewijs bijbrengt van eventuele psychologische problemen, zodat hij niet aantoonde dat hij bij het maken van beslissingen moeilijkheden zou gehad hebben op cognitief niveau, laat staan dat deze moeilijkheden of zijn gemoedstoestand een verklaring kunnen bieden voor het dermate laattijdig indienen van zijn verzoek om internationale bescherming.

In zoverre verzoeker opwerpt dat de door hem uiteengezette feiten van meer dan 5 jaar geleden dateren en dat dit de onduidelijkheden in zijn verklaringen zou moeten verschonen, is de Raad van mening dat van iemand die een verzoek om internationale bescherming indient redelijkerwijze verwacht kan worden dat deze de precieze feiten die aanleiding hebben gegeven tot de vlucht uit zijn land van herkomst, waarheidsgetrouw en nauwkeurig kan uiteenzetten, zelfs al dateren deze feiten van 5 jaar geleden.

Gelet op bovenstaande vaststellingen en gelet op het feit dat verzoeker in het overige van zijn verzoekschrift geen dienstige argumenten aanvoert die afbreuk kunnen doen aan de correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing, neemt de Raad deze integraal over.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij voert geen verweer en toont bijgevolg niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad naar de beschikbare landeninformatie waaruit blijkt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In een aantal deelstaten vindt er weliswaar willekeurig geweld plaats, maar de "*loutere aanwezigheid*" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Uit informatie die dateert van de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024 blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven (EUAA-rapport "*Nigeria Country Focus*" van juli 2024).

Uit dit EUAA-rapport blijkt dat voor burgers in de deelstaat Edo State actueel er geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Verzoeker betwist deze beoordeling niet in het verzoekschrift. Evenmin brengt hij nieuwe ontwikkelingen aan over de veiligheidssituatie in Nigeria.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep te laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen januari tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP